

SENSELLARISME

Desallotjat l'assentament cremat dimarts

A les barraques hi vivien 30 adults i quatre criatures, que rebran atenció social d'urgència

N. VILA / M. RODRÍGUEZ
BARCELONA

L'endemà de l'incendi que va causar dos ferits lleus, la Guàrdia Urbana va desallotjar els assentaments de barraques situats sota el pont de Calatrava de Barcelona, al costat de les obres de La Sagrera. A l'assentament, ubicat a la cantonada entre els carrers Bac de Roda i Huelva, hi malvivien una trentena d'adults i quatre menors d'edat. D'aquests, 28 han passat la nit al centre d'atenció d'urgències socials (CUESB) per ser transferits a hostals mentre s'estudia cada cas. La majoria de persones que hi havia eren conegudes pels serveis socials municipals, segons la comissionada d'Acció Social, Sònia Fuertes, que va indicar que les criatures estaven escolaritzades i estaven en seguiment pediàtric. Com sol passar en aquests casos, l'Ajuntament va justificar el buidatge amb un informe dels Bombers que conclou que a la zona hi ha un "risc molt greu" per a les persones que hi habiten i que cal actuar amb "caràcter d'urgència".

Els veïns de l'assentament i dels carrers del voltant van patir un fort ensurt dimarts, quan a quarts de set del matí diverses explosions els van despertar. Poc després, una gran columna de foc i fum va calcinar sis de les barraques que hi havia en aquest solar, propietat d'Adif, i que és a tocar de les obres de La Sagrera.

Els últims mesos la convivència a la zona s'havia tornat més tensa pel

ELIZABETH, 13 ANYS

volum de persones i barraques al solar i per l'acumulació de brutícia i conflictes. "Van començar sent només unes quantes barraques, però en l'últim any o any i mig això s'ha omplert", explicava l'Àngel a l'ARA. "La veritat és que jo per aquí de nit intento no passar-hi, perquè em fa por, a banda que amb tanta brutícia acumulada hi ha unes rates enormes", assegurava la Maria Dolores.

"Sentim impotència i ràbia", afegia el Jaume.

El cens del sensellarisme no ofereix un perfil sobre qui són les persones que malviuen al carrer o en infrahabitats, però segons les entitats socials, en molts casos la falta de permisos de residència i les traves burocràtiques que impedeixen la seva regularització obliguen aquestes persones a buscar-se un

lloc on sobreviure, en una ciutat on cada cop hi ha menys solars buits. En total, a Barcelona actualment s'han comptabilitzat una seixantena d'assentaments de barraques i més de 500 persones vivint en barraques o en locals ocupats, a banda de les 1.500 que sobreviuen a la intempèrie.

L'entitat Amics del Moviment Quart Món fa 25 anys que acompanya persones que viuen en naus industrials. Segons explica el director, David Espinós, la pressió policial i urbanística les obliguen a traslladar-se i moltes famílies opten per anar a polígons industrials de l'àrea metropolitana, on queden més "amagades i invisibilitzades", tant de la policia com dels veïns i els serveis socials. Per això alerta que la política de netejar un assentament no soluciona la problemàtica del sensellarisme, sinó que "l'escampa o el concentra", perquè en cap cas s'aborda l'arrel del problema.

Espinós subratlla com ha canviat la fotografia del sensellarisme. A mesura que desapareixen els solars i les naus industrials, les persones que hi vivien ocupen antics locals comercials en desús, així que ja no disposen d'un espai adient per emmagatzemar la ferralla que recullen pels carrers i que, per a la majoria, és l'única font d'ingressos.

Tot i que Barcelona és de les poques ciutats que atenen el sensellarisme, Espinós reclama més "coordinació entre administracions i serveis" per orientar les famílies en els circuits per trobar ajudes. —

Alerta
Buidar les barraques només trasllada el problema

SALUT

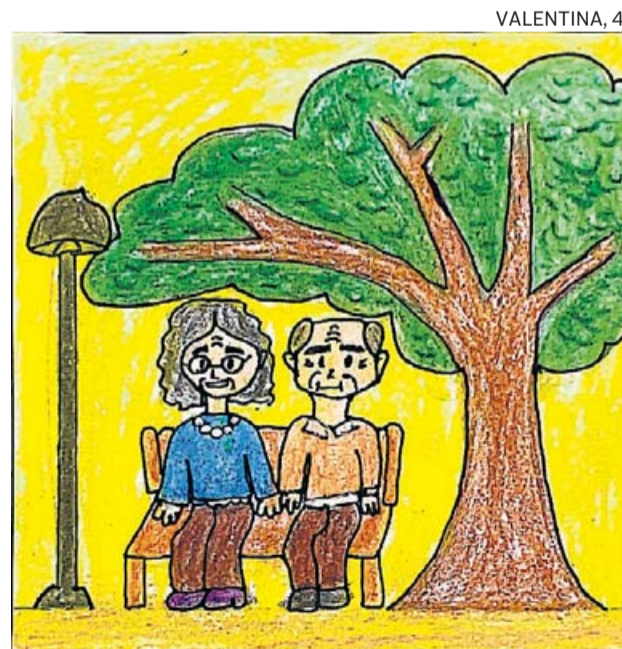
Neix la finestreta única d'atenció social i sanitària

MARTA RODRÍGUEZ CARRERA
BARCELONA

Carmen Castillo fa més de quaranta anys que va al psiquiatre, i ara, a punt de fer-ne 75, acostuma a passar per la consulta de primària o l'hospital més del que voldria. Aconsellada per la seva filla, està a l'espera de tenir el botó de la teleassistència i una valoració de grau de la dependència per aconseguir bonificació per adaptar el bany, un tràmit que diu que s'ha fet enrevessat perquè ha hagut d'anar a la doctora que la coneix de fa anys perquè li faci un informe sobre com l'artrosi l'ha reduït la mobilitat. "Et fan anar d'aquí cap allà buscant qui t'entengui i t'atengui", es queixa. Aquesta duplicitat de tràmits és el que pretén acabar la futura Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària (AGAISS-Cat), que va aprovar ahir el Parlament, tot i que, si tot va

bé, caldrà esperar fins al novembre del 2027. La llei va tenir el suport del PSC, Junts, ERC i Comuns, l'abstenció del PP i Aliança i els vots en contra dels diputats de la CUP i Vox.

Fa quatre dècades que els governs catalans havien intentat la integració entre els dos serveis, però no ha estat fins ara que es crea una "eina" que ha de "millorar l'atenció" del milió de persones que requereixen atenció sanitària i social, sigui perquè són dependents o tenen una discapacitat o perquè són malalts crònics. El pilar de la nova estructura sociosanitària és una finestreta única que guiarà els pacients pels circuits, evitant-los anar d'un metge a un altre o de la treballadora social a la infermera. Amb aquest model hi haurà un professional o un equip de referència que podrà posar la informació en comú per valorar i decidir de manera coordinada quina és la millor solució mèdica o social per a cada persona i en cada moment,

VALENTINA, 4t

sense necessitat de repetir proves o duplicar paperassa. Es pretén, per exemple, evitar el cas de Castillo, a qui a l'hospital li han diagnosticat i medicat "per una cosa i al CAP per una altra". El nou model ha de comportar una valoració única i agilitzar els circuits, avui molt fragmentats i burocratitzats. Com? Compartint infor-

mació entre la xarxa sanitària i la social, cosa que ha de millorar l'atenció; reduir la sobremedicació –sovint es tendeix a prescriure fàrmacs per tractar una problemàtica social– i l'excés d'hospitalitzacions, i encertar més en el diagnòstic i el tractament.

Des de fa un any els departaments de Drets Socials i Salut han posat en marxa 18 plans pilots d'integració, i les primeres dades apunten "a l'optimisme", tot i que insisteixen que l'Agència "no és el punt d'arribada sinó de partida". De moment no es preveu un augment de les plantilles dels serveis. "No es tracta de gastar més, sinó de gastar millor", apunten els dos departaments.

En canvi, en el capítol de reaccions, el sector social assegura que sense recursos econòmics l'agència neix "coixa", en paraules de la patronal de residències ACRA, tot i s'admet que es tracta d'un organisme totalment necessari. De la mateixa manera, la Taula del Tercer Sector insta a dotar l'ens d'estructures i recursos per poder superar la "fragmentació" entre els sistemes social i sanitari i millorar l'atenció a persones amb necessitats complexes o situacions de dependència. —

Calendari
El Govern confia que la integració sigui plena el 2027